

Sygnatura akt IV Ka 356/23

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2023 roku

4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodniczący:	1. SSO Waldemar Majka (spr.)
1. Sędziowie:	1. SO Tomasz Uszpulewicz 2. SO Agnieszka Połyniak
1. Protokolant:	1. Ewa Ślemp

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2023 roku

6. sprawy K. I.

7. syna M. i W. z domu B.

8. urodzonego (...) w D.

9. oskarżonego z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

10. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11. od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

12. z dnia 6 lutego 2023 roku, sygnatura akt II K 819/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 300 złotych opłaty za to postępowanie.

16. Agnieszka Połyniak Waldemar Majka Tomasz Uszpulewicz

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 356/23	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 6 lutego 2023 r., sygn. akt II K 819/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. I.	Oskarżony był w przeszłości karany za przestępstwo	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	147
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	Jest to dokument urzędowy.		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>rażąca niewspółmierność kary polegająca na wymierzeniu oskarżonemu kary bezwzględnej jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy biorąc pod uwagę stopień winy, stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>szczególności fakt, że oskarżony przyznał się do winy już na etapie postępowania przygotowawczego, nie utrudniał postępowania, ponadto w toku postępowania przed Sądem wykazał, że przewartościował swoje życie i cele życiowe, wystarczająca dla osiągnięcia celów kary jest wnioskowana przez obronę kara jednego roku pozbawienia wolności, ponadto biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa w pełni zasadne jest warunkowe zawieszenie orzeczonej kary na okres próby trzech lat.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Podniesiony zarzut okazał się niezasadny.</p> <p>W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że rażąca</p>				

niewspółmierność kary, o której mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą (zasłużoną).

Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną, a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania

dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.

Sąd odwoławczy władny jest dokonać korekty orzeczenia w zakresie wymiaru kary jedynie wówczas, gdy kara ta jawi się jako "rażąco niesprawiedliwa".

Przy czym, co istotne, to Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowania wymiaru kary. Rolą zaś Sądu odwoławczego jest weryfikacja, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się wręcz zaakceptować.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazania Sąd odwoławczy uznał, że orzeczona wobec oskarżonego kara w wymiarze roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie nosi znamion rażącej surowości, jak własne traktując w tym zakresie, czynione przez Sąd

Rejonowy w
pisemnym
uzasadnieniu
wyroku rozważania.
Orzeczona kara
jest adekwatna do
stopnia społecznej
szkodliwości czynu i
zawinienia
oskarżonego, które
ocenić należy jako
znaczne. Oskarżony
posiadał znaczne
ilości
różnorodnych
narkotyków, w tym
ponad 580 gram
substancji
psychotropowej w
postaci amfetaminy.
Wbrew postulatam
skarżącego, fakt
przyznania się przez
oskarżonego do
popelnienia
zarzuconego mu
czynu nie stanowi
aż tak doniosłej
okoliczności. Treść
złożonych
wyjaśnień, w których
oskarżony przyznaje
się do posiadania
narkotyków,
powodowana była
li tylko chęcią
uzyskania jak
najkorzystniejszej
pozycji procesowej,
a stanowiła niejako
naturalną
konsekwencję
ujawnienia środków
narkotycznych w
zajmowanym przez
niego lokalu. Nie
spółbowiem nie
dostrzec w nich
niekonsekwencji,
nakierowanych na

korzyści procesowe. W toku pierwszego przesłuchania oskarżony wyjaśnił bowiem (k. 29), iż narkotyki znalazł dzień przed jego zatrzymaniem w lesie obok P., by następnie (k. 34) zmienić swoją relację na dalszym etapie śledztwa wskazując, iż narkotyki zakupił, za kwotę 2.500 zł, od kolegi, którego danych osobowych nie zamierzał podać. Podał jednocześnie, że wszystkie te narkotyki posiadał wyłącznie na własny użytek – co już samo w sobie dziwi, skoro wyjaśnił, iż zażywa jedynie amfetaminę, i to w ilości pół grama na tydzień.

Oskarżony był w przeszłości karany sądownie. Orzeczono wobec niego karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, która następnie zamieniona została na karę zastępczą pozbawienia wolności. Oskarżony nie wyciągnął wniosków z odbycia tejże kary i dopuścił się kolejnego przestępstwa o znacznej społecznej szkodliwości.

Słuszna jest uwaga Sądu Rejonowego, iż kara nieizolacyjna nie będzie spełniała swojej roli a z pewnością będzie kształtowała w oskarżonym błędne przekonanie o "błahości" tego typu zachowań, które niewątpliwie, z uwagi na ilość oraz rodzaj środków narkotycznych, do błahych nie należą. Oskarżony niewątpliwie nie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary. Wymaga on oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach izolacji tak, by rzeczywiście przewartościować swój światopogląd, i w zgodzie z porządkiem prawnym pełnić role społeczne.

Konkludując wskazać należy, że orzeczona przez Sąd I instancji kara jest karą adekwatną do okoliczności popełnienia czynu oraz właściwości oskarżonego. Gdy uwzględnić jej wymiar przez pryzmat ustawowego zagrożenia i okoliczności sprawy,

<p>jaki się ona jako kara sprawiedliwa, która spełni swoje role prewencyjne oraz wychowawcze.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku w pkt. I poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby trzech lat.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na bezzasadność zarzutu apelacyjnego brak było możliwości zmiany słusznego wyroku.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 06 lutego 2023 r., sygn. akt II K 819/21	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
<p>Powody utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku opisane zostały w sekcji 3.1.</p> <p>Sąd Odwoławczy dostrzegł, iż mimo skazania K. I. za czyn kwalifikowany z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zaskarżone orzeczenie nie zawiera rozstrzygnięcia o świadczeniu pieniężnym po myśli</p>	

art. 70 ust. 4a
cytowanej ustawy.
Rzecz w tym, iż
mimo tego braku
orzeczenie to, choć
wydane po wejściu
w życie przepisu art.
70 ust. 4a ustawy
(w dniu 1 stycznia
2023 r.) odpowiada
prawu, a nadto nie
pozwalałby na to
kierunek
zaskarżenia jedynie
na korzyść
oskarżonego.

Jakkolwiek
powołany przepis
(dodany przez art.
12 ustawy z dnia
5 sierpnia 2022
r. (Dz.U.2022.1855),
przewiduje
aktualnie
obligatoryjne
orzeczenie
świadczenia
pieniężnego między
innymi wobec
sprawcy czynu z art.
62 ust. 2 ustawy
o przeciwdziałaniu
narkomanii, to w
realiach
przedmiotowej
sprawy Sąd
Rejonowy nie był
uprawniony do
wydania takiego
orzeczenia, z tej
przyczyny, że czyn
oskarżonego
popelniony został w
dniu 29 lipca 2021
roku.

Gdyby Sąd
Rejonowy orzekł
wobec oskarżonego

wymienione świadczenie, dopuściłby się obrazy art. 4 § 1 k.k. Nie ma bowiem wątpliwości, iż świadczenie to jest obligatoryjne, lecz jedynie wobec sprawców, którzy dopuścili się czynu po 1 stycznia 2023 r., a więc po dniu wejścia w życie art. 70 ust. 4a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepis art. 4 § 1 k.k. w sytuacji, kiedy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, nakłada na sąd obowiązek stosowania wobec sprawcy ustawy względniejszej. Sąd Rejonowy dostrzegł to i stosując ustawę względniejszą, która nie nakłada takiego obowiązku, o świadczeniu takim nie orzekł. Nic w tej kwestii nie zmieniłaby w tym zakresie apelacja wniesiona na niekorzyść oskarżonego, choć oskarżyciel publiczny apelacji nie wnosił. Podniesiony zarzut, analizowany przez pryzmat art. 4 § 1

k.k., zostałyby uznany za bezzasadny.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Apelacja wywiedziona przez obrońcę oskarżonego nie została uwzględniona, wobec powyższego w		

	<p>oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze należało obciążyć oskarżonego, zaś wysokość opłaty ustalono w oparciu o przepisy art.8 i art.2 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzono mu opłatę w kwocie 300 złotych.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		
<p>SSO Agnieszka Połyniak SSO Waldemar Majka SSO Tomasz Uszpulewicz</p>		

<p>1.11. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>Obrońca oskarżonego K. I.</p>	
<p>Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja</p>	<p>Rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 6 lutego 2023 r., sygn. akt II K 819/21</p>	
<p>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana